

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Ρύθμιση οφειλών

1. Τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να προβαίνουν σε ρύθμιση των οφειλών φυσικών προσώπων που προκύπτουν από δάνεια στεγαστικά, επισκευαστικά, προσωπικά και καταναλωτικά και από πιστωτικές κάρτες, κατά τρόπο ώστε η μηνιαία δόση για το σύνολο των οφειλών κάθε φυσικού προσώπου να μην υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος.
2. Για την άσκηση του δικαιώματος απαιτείται προηγούμενη αίτηση του οφειλέτη, η οποία συνοδεύεται από τα παρακάτω δικαιολογητικά για την απόδειξη του ύψους του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος:

- α) πρόσφατο εκκαθαριστικό σημείωμα,
- β) πρόσφατη βεβαίωση μηνιαίων αποδοχών ή συντάξεων,
- γ) οποιαδήποτε μεταγενέστερα στοιχεία τυχόν αποδεικνύουν μεταβολή του εισοδήματος βάσει του εκκαθαριστικού σημειώματος.

Το πιστωτικό ίδρυμα υποχρεούται να προβεί σε ρύθμιση της μηνιαίας δόσης εντός ενός (1) μηνός από την υποβολή της αίτησης με τα πλήρη δικαιολογητικά.

3. Για την εφαρμογή του παρόντος, ως μηνιαίο ατομικό ή οικογενειακό εισόδημα νοείται το ποσό που προκύπτει ως μέσος όρος των καθαρών εισοδημάτων των τελευταίων 12 μηνών πριν την υποβολή της αίτησης, όπως αυτά προκύπτουν βάσει των στοιχείων της παραγράφου 2.
4. Σε περίπτωση οφειλών από δάνεια ή πιστωτικές κάρτες σε περισσότερα του ενός πιστωτικά ιδρύματα, το άθροισμα των μηνιαίων δόσεων, όπως διαμορφώνονται μετά τη ρύθμιση, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 30% του μηνιαίου ατομικού ή οικογενειακού, κατά περίπτωση, εισοδήματος. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου (διαδικασία υποβολής δικαιολογητικών, προθεσμία διεκπεραίωσης αιτήματος, τρόπος υπολογισμού της αναλογικής μείωσης των δόσεων κλπ).
5. Στην περίπτωση που οι κατά την παράγραφο 1 οφειλές έχουν εκχωρηθεί από τα πιστωτικά ιδρύματα σε εισπρακτικές εταιρείες, η υποχρέωση ρύθμισης ισχύει για τις εν λόγω εταιρείες, με τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις και διαδικασία, οι οποίες ισχύουν για τα πιστωτικά ιδρύματα.
6. Μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 και 3 προθεσμιών και μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης από το πιστωτικό ίδρυμα για τη ρύθμιση των οφειλών, ο οφειλέτης δικαιούται να καταβάλει στο πιστωτικό ίδρυμα τη μηνιαία δόση που προκύπτει κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, χωρίς να επιβαρύνεται με τόκους ή/και προσαυξήσεις.

7. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης του οφειλέτη ή πλημμελούς υπολογισμού του ύψους της καταβλητέας δόσης, επιτρέπεται καταγγελία του οφειλέτη στον Συνήγορο του Καταναλωτή, ο οποίος, με απόφασή του, η οποία εκδίδεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο μηνών από την υποβολή της καταγγελίας, προσδιορίζει το ύψος των καταβλητέων δόσεων κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου.
8. Ο οφειλέτης που υπάγεται στις ρυθμίσεις του παρόντος ενημερώνει αμελλητί το πιστωτικό ίδρυμα σε κάθε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής (αύξησης ή μείωσης) των καθαρών εισοδημάτων του.
9. Εγγυητές των οφειλών της παραγράφου 1 μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, με την ίδια διαδικασία και προϋποθέσεις, σε περίπτωση υπερημερίας του πρωτοφειλέτη.

Άρθρο 2

Επιμήκυνση χρόνου αποπληρωμής δανείων

1. Η ρύθμιση των μηνιαίων δόσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 συνεπάγεται την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής των δανείων ή εξόφλησης των πιστωτικών καρτών του οφειλέτη για όσο χρόνο απαιτείται για την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση των οφειλών του.
2. Κατά το χρονικό διάστημα της αποπληρωμής τους, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου επιμήκυνσης της παραγράφου 1, οι σχετικές οφειλές επιβαρύνονται με επιτόκιο που δεν μπορεί να υπερβαίνει το επιτόκιο των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά έως δύο μονάδες (2%).
3. Από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του οφειλέτη και για όσο διάστημα εκκρεμεί η εξέτασή της, καθώς και καθ' όλη της διάρκεια αποπληρωμής των δανείων ή εξόφλησης των πιστωτικών καρτών, που έχουν υπαχθεί στον παρόντα νόμο, απαγορεύεται στα πιστωτικά ιδρύματα:

- α) να καταγγέλλουν τις δανειακές συμβάσεις,
- β) να προβαίνουν αυτεπαγγέλτως σε προσημειώσεις ακινήτων,
- γ) να ζητούν τη χορήγηση επιπλέον εμπράγματων ασφαλειών και
- δ) να επιβάλλουν επιπρόσθετες προσαυξήσεις, έξοδα ή τόκους υπερημερίας

εκ μόνου του λόγου ότι ο οφειλέτης υπήχθη στη ρύθμιση των μηνιαίων δόσεων κατ' εφαρμογή του άρθρου 1.

4. Οι ρυθμίσεις του παρόντος ισχύουν και για τα δάνεια του Ταμείου Παρακαταθηκών Δανείων που υπάγονται σε ρύθμιση δόσεων κατ' εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 3

Λοιπές ρυθμίσεις

1. Για την αποπληρωμή των καταναλωτικών δανείων και την εξόφληση των πιστωτικών καρτών, τα οποία έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρου 1, το επιτόκιο που εφαρμόζεται δεν υπερβαίνει το 9%.
2. Δεν επιτρέπεται ο ανατοκισμός των κεφαλαιοποιημένων τόκων που προκύπτουν από περιόδους χάριτος.
3. Ληξιπρόθεσμες οφειλές που προέκυψαν την τελευταία τριετία λόγω αποδεδειγμένης μείωσης εισοδημάτων, κεφαλαιοποιούνται και υπάγονται στη ρύθμιση του άρθρου 1. Οι διατάξεις του άρθρου 2 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Άρθρο 4

«Τροποποιήσεις του ν3869/2010 για την ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων»

1. Στο τέλος του άρθρου 1 του Ν.3869/2010 (Α' 130) προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:
«Δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα φυσικά πρόσωπα που διενεργούν κατά σύνηθες επάγγελμα εμπορικές πράξεις, να είναι αυτοαπασχολούμενοι, δεν απασχολούν κατά τελευταία τέσσερα έτη πριν την κατάθεση της αίτησης πέραν του ενός εργαζομένου σε σχέση εξαρτημένης εργασίας και οι οφειλές από τις εμπορικές πράξεις δεν υπερβαίνουν το ποσόν των σαράντα χιλιάδων ευρώ.»
2. α. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν.3869/2010 αντικαθίσταται ως ακολούθως:
«Ο οφειλέτης μπορεί, πριν ή μετά την υποβολή της αίτησης, μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης και χωρίς να υφίσταται στάση της δίκης, να επιδιώκει την επίτευξη συμβιβασμού με τους πιστωτές.»
β. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν.3869/2010, μετά τις λέξεις «αν η προσπάθεια εξωδικαστικού συμβιβασμού αποτύχει» προστίθενται οι λέξεις «και παρέλθει ένας μήνας από την κατάθεση του αιτήματος στους πιστωτές χωρίς αυτοί να ανταποκριθούν».
γ. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του Ν.3869/2010 η φράση: «να προσκομίσει : α) τη βεβαίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 και β) υπεύθυνη δήλωση» αντικαθίσταται από την φράση «να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση».
δ. στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 του Ν.3869/2010 η φράση «σε έξι μήνες» αντικαθίσταται από την φράση «σε ένα έτος».
3. α. Το περιεχόμενο του άρθρου 5 του Ν.3869/2010 καθίσταται παράγραφος 1 και προστίθενται στο τέλος του άρθρου παράγραφοι 2 και 3 ως εξής:
«2. Αν εκχωρηθεί απαίτηση πιστωτή προς τρίτους, ο εκδοχέας που δεν έχει κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια οφείλει να ορίσει αντίκλητο στην

ελληνική επικράτεια κατά το άρθρο 142 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και να τον γνωστοποιήσει στον οφειλέτη. Μέχρι την γνωστοποίηση τεκμαίρεται ως αντίκλητος ο τελευταίος εκχωρητής της απαίτησης με κύρια κατοικία ή έδρα στην ελληνική επικράτεια. Η υποχρέωση αυτή καταλαμβάνει και τις εκχωρήσεις απαιτήσεων πιστωτών που έχουν πραγματοποιηθεί πριν την έναρξη ισχύος της παρούσης.»

4. α. Η αμοιβή των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εβδομήντα τοις εκατό της ελάχιστης προβλεπόμενης για επίδοση δικογράφου αμοιβής.»
β. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Ν.3869/2010, όπως τροποποιείται παραπάνω, τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά την δημοσίευση του παρόντος νόμου.
5. α. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν.3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως ακολούθως:
«Σε περίπτωση αίτησης αναστολής πλειστηριασμού εφαρμογής η παράγραφος 3 του άρθρου 938 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας».
β. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
«Αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να ζητηθεί σύμφωνα με τους όρους της παρούσας και μετά την έκδοση οριστικής απόφασης, εφόσον έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα έφεση από τον οφειλέτη.»
γ. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 6 του Ν.3869/2010 μετά την φράση «Το Δικαστήριο μπορεί» προστίθεται η φράση «ανεξαρτήτως εκτελεστικής διαδικασίας.»
6. Στο τέλος του άρθρου 7 του Ν.3869/2010 προστίθεται παράγραφος που έχει ως εξής:
«7. Ο άρθρο 208 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και κατά τη συζήτηση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»
7. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν.3869/2010 προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:
«Σε περίπτωση που πιστωτής δεν έχει ενταχθεί στο σχέδιο διευθέτησης του οφειλέτη και δεν έχει ασκηθεί από αυτόν κύρια παρέμβαση το δικαστήριο ρυθμίζει και τις απαιτήσεις αυτού κατά το άρθρο 744 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή διατάζει την κλήτευσή του κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 748 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζοντας νέα δικάσιμο».
8. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Ν. 3869/2010 η φράση «τεσσάρων ετών» αντικαθίσταται από την φράση «πέντε ετών» και μετά το εδάφιο αυτό προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:
«Το κατά το προηγούμενο εδάφιο χρονικό διάστημα αρχίζει με την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 στο αρμόδιο Ειρηνοδικείο. Σε περίπτωση που οι πραγματοποιηθείσες μετά την κατάθεση της αίτησης καταβολές στους πιστωτές υπολείπονται αυτών που ορίζονται με την απόφαση του δικαστηρίου, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να εξοφλήσει, εντόκως από την έκδοση της απόφασης, το υπολειπόμενο ποσό μέχρι το έκτο έτος από την κατάθεση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή μέσα σε ένα έτος από την έκδοση της απόφασης με

επιτόκιο αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά δύομισι εκατοστιαίες μονάδες.»

9. Η προηγούμενη παράγραφος εφαρμόζεται και για εκκρεμούσες αιτήσεις, εφόσον η συζήτηση της αίτησης πραγματοποιείται μετά την πάροδο ενός έτους από την δημοσίευση του παρόντος νόμου και την έναρξη του χρονικού διαστήματος των πέντε ετών της παραγράφου 2 του άρθρου του Ν.3869/2010 από τη δημοσίευση αυτή.
10. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 8 του Ν.3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
«Το δικαστήριο δύναται να περιορίσει μετά από αίτημα του οφειλέτη, το χρονικό διάστημα της ρύθμισης μέχρι τα τρία έτη, αν κρίνει ότι η προσωπική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη δεν δικαιολογούν την προσδοκία για οποιαδήποτε μελλοντική καταβολή.»
11. Στο έβδομο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του Ν.3869/2010 η φράση «τα είκοσι έτη.» αντικαθίσταται από την φράση «τα είκοσι έτη, εκτός αν η προσωπική κατάσταση του οφειλέτη και η ανάγκη εξυπηρέτησης της οφειλής δικαιολογούν μεγαλύτερη διάρκεια που πάντως δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 35 έτη.»
12. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Ν.3869/2010 προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:
«Το ίδιο αποτέλεσμα και με τους ίδιους όρους επέρχεται και στην περίπτωση που ο οφειλέτης παραλείψει δολίως να συμπεριλάβει πιστωτές στην κατάσταση της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»
13. Στο τέλος του άρθρου 14 του Ν.3869/2010 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:
«Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 εφαρμόζεται και στην περίπτωση που η απόφαση σε δεύτερο βαθμό υποχρεώνει τον οφειλέτη σε πρόσθετες καταβολές για το διανυθέν από την κατάθεση της αίτησης χρονικό διάστημα.»

Άρθρο 5

Ακατάσχετο τραπεζικών καταθέσεων οφειλετών

α. Στο άρθρο 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται παράγραφος 4 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«4. Απαιτήσεις του οφειλέτη από καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα είναι ακατάσχετες μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ για ατομικό τραπεζικό λογαριασμό και δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κοινό τραπεζικό λογαριασμό. Το όριο του ακατάσχετου υπολογίζεται με βάση το σύνολο των τραπεζικών καταθέσεων του οφειλέτη. Ο οφειλέτης, με υπεύθυνη δήλωση προς ένα εκ των πιστωτικών ιδρυμάτων, μπορεί να προσδιορίζει τον λογαριασμό για τον οποίο θα ισχύει το ακατάσχετο. Εφόσον ο οφειλέτης διατηρεί λογαριασμό για την καταβολή των ποσών της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του παρόντος τεκμαίρεται ως επιλεχθείς ο λογαριασμός αυτός. Εξαίρεση από τον περιορισμό αυτόν εισάγεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του παρόντος.»

β. Η δήλωση του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 982 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιτρέπεται να καταχωρείται σε αρχείο οικονομικής συμπεριφοράς με αποκλειστικό σκοπό επεξεργασίας την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 6

Αναστολή πλειστηριασμών

1. Αναστέλλονται από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014 οι πλειστηριασμοί, οι οποίοι επισπεύδονται για την ικανοποίηση απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ, από πιστωτικά ιδρύματα και εταιρείες παροχής πιστώσεων, καθώς και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών.
2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν.3869/2010 (Α 130), όπως ισχύει, η φράση «μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012» αντικαθίσταται από τη φράση «μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2014».

Αθήνα, 16.11.2012

Οι προτείνοντες Βουλευτές :

Βενιζέλος Ευάγγελος

Μανιάτης Ιωάννης

Αηδόνης Χρήστος

Γκόκας Χρήστος

Γρηγοράκος Λεωνίδας

Δήμας Πύρρος

Δριβελέγκας Ιωάννης

Κεγκέρογλου Βασίλης

Κεδίκογλου Συμεών

Κουκουλόπουλος Πάρις

Κρεμαστινός Δημήτρης Δ. Κρεμαστινός
Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας Ο. Κωνσταντινόπουλος
Λοβέρδος Ανδρέας Α. Λοβέρδος
Μωραΐτης Θάνος Θ. Μωραΐτης
Ντόλιος Γεώργιος Γ. Ντόλιος
Ρήγας Παναγιώτης Ρ. Ρήγας
Σαλτουρός Δημήτρης Δ. Σαλτουρός
Σαχινίδης Φίλιππος Φ. Σαχινίδης
Σηφουνάκης Νικόλαος Ν. Σηφουνάκης
Τζάκρη Θεοδώρα Θ. Τζάκρη
Τριαντάφυλλος Κωνσταντίνος Κ. Τριαντάφυλλος
Κατσηροσμάν Αχμέτ Α. Κατσηροσμάν
Χριστοφιλοπούλου Εύη Ε. Χριστοφιλοπούλου
Χρυσοχοΐδης Μιχάλης Χ. Χρυσοχοΐδης
Κακλαμάνης Απόστολος Α. Κακλαμάνης
Παπανδρέου Γεώργιος Γ. Παπανδρέου